

gøre den ubeskyttede Produktion aldeles ulønnende". Det er altsaa ikke længere siden end i næstforrige Samling, at den ærede Finansminister betragtede denne Produktion som ubeskyttet, og nu betragter den ærede Finansminister den som beskyttet. Jeg veed ikke, hvilke Forandringer der ere foregaaede enten i Lovgivningen eller i Forholdene siden den Tid. Det er ikke Forandringerne i Løbet af Aarene fra 1877 til nu, der er Tale om, men der maa paavises Forandringer i Løbet af Aarene fra 1888 til nu. Nu taler den ærede Finansminister om, at man vilde handle i høj Grad urigtig mod de danske Sufferfabrikker, om man nu i nogen Maade vilde formindste den Beskyttelse, som er givet dem derved, at de svare en Produktionsafgift, som er mindre end Tolden. Det er altsaa lige den indvorte Anskuelse af den, som den ærede Minister fremkom med i 1888. Jeg tror, at den ærede Minister havde Ret i 1888, og at han ikke har Ret nu. Noget andet er, om de bør have Beskyttelse; ja derom kan man være uenig, ligesom man kan være uenig om alle protektionistiske Spørgsmaal; men hvad der er fremført i saa Henseende, tror jeg, ikke er mere berettiget her end i det hele taget. At indføre en ny Beskyttelse vilde være urigtigt, navnlig naar vi staa overfor en Produktion, som faktisk har kunnet give et saa stort Udbytte, som de danske Sufferfabrikker i det hele have gjort. At den lille Fabrik ved Nyhøbing har virket under uheldige Forhold, hidrører som bekendt fra, at den blev anlagt paa et Tidspunkt, da Sufferpriserne vare meget høje; de Beregninger, der bleve anstillede ved dens Anlæg, slog ikke til; inden den kom i Drift, vare Sufferpriserne faldne meget stærkt, og som Følge deraf kom den fra første Færd af i en vanskelig Stilling. Derfra kan man ikke drage nogen Slutning. — Siden jeg flere Gange har nævnt det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgtreds (Hammerich), maa jeg udtale min Paastannelse af den Tilslutning, han gav Frihandelsstanden i det hele. Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke er saa meget Frihandelsmand, som han bekendte sig at være; det er langt fra. Han bekendte sig at være en ren og stærk Tilhænger af Frihandels-teorien. Det er jeg ikke, og har jeg aldrig været. Jeg har bestandig ment, at der burde tages skonsomt Hensyn til de bestaaende Fabrikker, til de bestaaende Forhold i det hele taget her i Landet. Hvad jeg aldeles teoretisk er, vil jeg nødig udbrede mig over; her tale vi jo om praktiske Anliggender og praktiske Foranstalt-

ninger. Jeg kunde heller ikke følge det ærede Medlem, da han gik lige over til det modsatte; da han kom til den praktiske Anvendelse, forkyndte han en ren og stærk Protektionisme; thi det ærede Medlem tog saa Ordet for ikke alene at bevare den Beskyttelse, som vi allerede nu have for Sufferfabrikkerne, men endog saa for at indføre en ny Beskyttelse, ja endog saa en større Beskyttelse end den, det ærede Flertal har villet understøtte Fabrikkerne med. Jeg maa stille mig i Modsigning til det ærede Medlem, baade med Hensyn til hans vidtgaende Teorier og med Hensyn til hans Anvendelse af dem. Jeg holder mig noget forsigtigere med mine Teorier, men søger saa ogsaa at anvende dem, og det kan man gøre, naar man aspaser sine Teorier efter, hvad der praktisk kan sættes i Værk, saa at man ikke, hver Gang der er Tale om deres Svækkelse, maa forlade sine Teorier. Ingen af Delene holder jeg af. — Jeg kommer nu til et Par ærede Medlemmer, som have været saa venlige at citere tidligere Udtalelser imod mig. Jeg er altid glad ved at høre fremdrage, hvad jeg tidligere har sagt, det viser, at man har bidt Mærke dertil, at man har taget Hensyn dertil, at man erindrer det eller maaste ogsaa har skrevet det op. Jeg har endog kendt et æret Medlem her i Folketinget, som havde en hel Citatsamling. Denne Citeren af tidligere Udtalelser ved mangfoldige Lejligheder, som ligge fortere eller længere tilbage i Tiden, kan være meget gavnlig under Forhandlingerne navnlig omkring i Landet; det gør det en slaaende Virkning, thi der er det jo ikke muligt at imødegaa sligt, allermest naar man ikke selv er til Stede, hvad jeg ikke var paa Bornholm, hvor jeg aldrig har sat min Fod. Der kan man tryk citere mig uden at blive imødegaaet, og det gør en aldeles slaaende Virkning paa Folk. Her i Folketinget gør det ikke synderlig praktisk Virkning, vi ere saa vant til den Ting, alle vi, som i en længere Mærke have taget Del i Politikken. Vi have med stor Iver forsøgt den ene Sag efter den anden — ikke Sager, som stod i Modstrid med hinanden, men mangfoldige Sager have vi forsøgt og ved hver Lejlighed med det og det praktiske Maal for Øje, som den Gang laa for, og naar en Sag saaledes ses saa med det Maal for Øje og saa med det Maal for Øje, bliver Udtryksmaaden forskellig; det ere vi saa vant til her; det gør ikke synderlig praktisk Virkning her i Folketinget. Der er en Virkning, som jeg ogsaa skal omtale, som denne Lust til at citere kom fra; den kan saa en uheldig Virkning paa dem, der have